

Sygn. akt: I C 1432/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	stażysta Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...)Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz strony powodowej (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 569,48 zł (pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 569,48 zł (pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści osiem groszy) od dnia 29 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz strony powodowej (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. odsetki ustawowe liczone od kwoty 121 zł (sto dwadzieścia jeden złotych) od dnia 29 stycznia 2014r. do dnia 1 kwietnia 2014r.,

III. w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie umarza,

IV. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz strony powodowej (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej, kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 0,78 gr (siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 29 stycznia 2014 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego domagała się zasądzenia od pozwanej M. C. kwoty 690,48 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 131,05 zł od dnia 29.01.2014 roku do dnia zapłaty;

- 401,37 zł od dnia 29.01.2014 roku do dnia zapłaty;
- 45,37 zł od dnia 29.01.2014 roku do dnia zapłaty;
- 45,37 zł od dnia 29.01.2014 roku do dnia zapłaty;
- 67,32 zł od dnia 29.01.2014 roku do dnia zapłaty.

Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa nadmieniła, iż w dniu 30 sierpnia 2013 roku zawarła z(...) sp. z o.o. umowę cesji wierzytelności objętej niniejszym pozwem, która została wskazana w załączniku nr 2 do umowy cesji. Wierzytelność ta wynikała z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej między pozwaną, a (...) sp. z o.o. W związku z brakiem zapłaty, strona powodowa jako nabywca wierzytelności wezwała pozwaną do zapłaty należnej kwoty przesyłając zawiadomienie o przelewie wierzytelności potwierdzające wysokość zadłużenia pozwanej.

Na skutek wniesionego powództwa Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał dnia 17 lutego 2014 roku nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 129280/14, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana M. C. zaskarżyła skutecznie przedmiotowy nakaz zapłaty sprzeciwem w dniu 5 marca 2014 roku wnosząc o pozbawienie jego wykonalności na podstawie zarzutu przedawnienia.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podała, że dochodzony przez stronę powodową dług jest przedawniony. Jednocześnie pozwana wyjaśniła, że dochodzona kwota w wysokości 401,37zł jest dla niej niejasna.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2014 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwaną od wydanego nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Nysie.

W piśmie stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu wniesionym zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w dniu 12 stycznia 2015 roku (k. 24-29), strona powodowa wniosła jak w pierwotnym pozwie skierowanym do elektronicznego postępowania upominawczego, z tą różnicą jednak, że wobec częściowej spłaty należności przez pozwaną po wniesieniu pozwu, **ograniczyła swoje żądanie o kwotę 121,00 zł, którą pozwana uiściła przelewem w dniu 1 kwietnia 2014 roku.** Kwota ta została zaliczona na poczet należności z faktury nr (...) z dnia 22 listopada 2011 roku, nr (...) z dnia 22 grudnia 2011 roku, które zostały spłacone w całości oraz na fakturę nr (...) z dnia 22 stycznia 2012 roku, z której wciąż do zapłaty pozostaje kwota 37,06 zł. Jednocześnie strona powodowa wniosła o zasądzenie odsetek od wyżej wymienionych wpłat od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i domagała się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwana M. C. uzupełniając wniesiony przez siebie sprzeciw w trybie art. 505³⁷ § 3 k.p.c., podtrzymała w całości dotychczas wyrażone stanowisko w sprawie (k. 20-23).

Pozwana w piśmie z dnia 14 kwietnia 2015 roku (k. 75-79) wyjaśniła ponadto, że zadłużenie wobec strony powodowej zostało przez nią spłacone w trakcie egzekucji komorniczej. Nadto w zakresie żądania z tytułu faktury nr (...) z dnia 7 maja 2012 roku pozwana podała, że jest ono niesłuszne, gdyż nie brała abonamentu z telefonem i kara umowna nie powinna być naliczona. Dalej wskazała, że nie można naliczać odsetek od sum już spłaconych. Stwierdziła też, że abonament był brany na firmę, więc roszczenie ulega dwuletniemu przedawnieniu.

Strona powodowa ustosunkowując się do treści sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwanej w dniu 16 kwietnia 2015 roku (k. 85-87) podniosła, że dochodzone pozwem żądanie nie przedawniło się z uwagi na uznanie roszczenia przez pozwaną poprzez dokonanie częściowej spłaty zadłużenia, która to czynność przerwała bieg przedawnienia co do całości roszczenia, a także z uwagi na datę wniesienia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. C. zawarła w dniu 27 maja 2009 roku z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na podstawie której (...) zobowiązane było do należytego świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej, a pozwana do terminowego uiszczania opłat za świadczone usługi. W wyniku nieterminowego uiszczania opłat na koncie abonenckim pozwanej powstały zaległości płatnicze, które skutkowały rozwiązaniem umowy z pozwaną i naliczeniem opłaty specjalnej w kwocie 708,61 zł. Pozwana spłaciła zaległe opłaty z tytułu świadczonych na jej rzecz usług w kwocie 180,68 zł oraz wystąpiła z wnioskiem o odstąpienie od dochodzenia i egzekucji naliczonej opłaty specjalnej, a także wycofanie oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy. Na mocy zawartego przez pozwaną M. C. i (...)sp. z o.o. z siedzibą w W. porozumienia dodatkowego do umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych z dnia 6 lipca 2011 roku, powoływanego dalej jako „porozumienie”, (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wycofało swoje oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 6 marca 2011 roku, na co pozwana wyraziła zgodę (§ 1 ust. 1 porozumienia). Ponadto strony oświadczyły zgodnie, że w związku z cofnięciem oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy za zgodą abonenta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych będzie kontynuowana na warunkach określonych w porozumieniu, a czas obowiązywania umowy został skrócony do 23 miesięcy od dnia podpisania porozumienia (§ 1 ust. 2 porozumienia). Na mocy tej umowy pozwanej została przyznana ulga w kwocie 708,61 zł (§ 1 ust. 3 porozumienia). Zgodnie z § 2 (...) sp. z o.o. odstąpiła od dochodzenia i egzekucji naliczonej abonentowi opłaty specjalnej w kwocie 708,61 zł oraz zrzekło się roszczenia o zapłatę powyższej opłaty. Porozumienie weszło w życie z dniem podpisania po myśli § 3. W porozumieniu nie wyłączono możliwości dokonania przelewu wierzytelności wynikających z umowy.

Dowód:

- porozumienie z dnia 06.07.2011 r., k. 53-54.

W związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej M. C. P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła następujące rachunki:

- notę debetową nr (...) z dnia 07.05.2012 roku na kwotę 401,37 zł z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy z terminem płatności na dzień 21.05.2012 roku;
- fakturę nr (...) z dnia 26.11.2011 roku na kwotę 67,32 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 05.11.2011 – 19.12.2011 z terminem płatności na dzień 06.12.2011 roku;
- fakturę nr (...) z dnia 27.12.2011 roku na kwotę 45,37 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 20.12.2011 – 19.01.2012 z terminem płatności na dzień 05.01.2012 roku – ze szczegółowego rozliczenia usług wynika, iż na dzień wystawienia faktury pozwana nie opłaciła faktury nr (...);
- fakturę nr (...) z dnia 26.01.2012 roku na kwotę 45,37 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 20.01.2012 – 19.02.2012 z terminem płatności na dzień 06.02.2012 roku – ze szczegółowego rozliczenia wynika, że pozwana nie opłaciła poprzednich dwóch faktur nr (...);

Dowód:

- nota debetowa (...) z 07.05.2012 r., k. 55;

- faktura nr (...) z 26.01.2012 r., k. 56-57;

- faktura nr (...) z 27.12.2011 r., k. 58-59;

-faktura nr (...) z 26.11.2011 r., k. 60-61.

W dniu 30 sierpnia 2013 roku doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a stroną powodową (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Na mocy tej umowy (...) sp. z o.o. jako zbywca przeniosła na stronę powodową działającą jako nabywca wierzytelności pieniądze opisane w § 2 umowy w celu ich dalszej windykacji (§ 1 ust. 1 umowy). Zgodnie z § 2 ust. 1 omawianej umowy cesji na zbywane wierzytelności składały się wierzytelności pieniężne wynikające z zawartych z dłużnikami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z tytułów egzekucyjnych lub z tytułów wykonawczych obejmujące należności główne oraz związane z tymi należnościami roszczenia o odsetki ustawowe, które nie są obciążone prawami osób trzecich jak również niewyegzekwowane koszty postępowania sądowego w tym koszty zastępstwa procesowego. Należności główne obejmowały należności wynikające z faktur VAT, not debetowych oraz odsetek wyszczególnionych w załączniku nr 1 do umowy - § 2 ust. 2. Po myśli § 3 ust. 3 przekazanie wierzytelności po zapłaceniu kwoty, o której mowa w § 3 ust. 1 miało nastąpić w formie pisemnej oraz odpowiednio zabezpieczonej płyty DVD poprzez podpisanie protokołu przez upoważnione osoby. Zgodnie z przedmiotowym protokołem przekazania niniejsza umowa sprzedaży wierzytelności obejmowała wierzytelność dochodzoną przez stronę powodową od pozwanej w łącznej kwocie 604,80 zł należności głównej oraz 95,18 zł z tytułu naliczonych odsetek.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z 30.08.2013 roku wraz z załącznikiem nr 1 protokołem przekazania wierzytelności, k. 41-52;

- odpis pełny KRS (...) sp. zo.o., k. 62-67;

- informacja z KRS dot. (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych S.A., k. 63;

- wyciąg z (...) strony powodowej, k. 40.

W dniu 3 września 2013 roku (...)sp. z o.o. z siedziba w W. sporządziła zawiadomienie o przelewie wierzytelności, w którym poinformowała pozwaną, że przysługujące jej od pozwanej wierzytelności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, wynikające z należności głównych oraz odsetek wyliczonych na dzień 1 sierpnia 2013 roku w kwocie 654,61 zł zostały przelane na rzecz (...)Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W..

Dowód:

- zawiadomienie o cesji z 03.09.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 34-37;

- pełnomocnictwo nr (...), k. 39.

W dniu 17 września 2013 roku (...) S.A. z siedzibą w M. działająca z upoważnienia strony powodowej sporządziła adresowane do pozwanej wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę 654,61 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami w kwocie 9,10 na dzień 17 września 2013 roku.

(...) S.A. z siedzibą w M. sporządziła dnia 29 stycznia 2014 roku notę odsetkową z należności stwierdzonych rachunkami nr (...) wyliczając odsetki na kwotę 131,05 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 17.09.2013 ., k. 32;

- pełnomocnictwo z 28.05.2013 r., k. 37;

- nota odsetkowa z 29.01.2014 r., k. 33.

Pozwana po wytoczeniu powództwa, tj. 1 kwietnia 2014 przelała na rzecz strony powodowej 121,00 zł. Kwota ta została zaliczona na poczet należności z faktury nr (...) z dnia 22 listopada 2011 roku oraz na fakturę nr (...) z dnia 22 grudnia 2011 roku, które zostały spłacone w całości oraz na fakturę nr (...) z dnia 22 stycznia 2012 roku, z której wciąż do zapłaty pozostaje kwota 37,06 zł.

Dowód:

- fakt bezsporny.

Przeciwko pozwanej prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mysłowicach K. S. pod sygn. akt Km 20041/14 z wniosku strony powodowej. Podstawą prowadzonej egzekucji był tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 5 marca 2014 roku wydany przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 128749/14 opatrzony sądową klauzulą wykonalności postanowieniem tamtejszego Sądu dnia 9 maja 2014 roku zasądający od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 520,70 zł wraz z odsetkami od poszczególnych kwot wymienionych w tytule oraz kosztami procesu w kwocie 210,78 zł.

Pozwana w poczet zadłużenia egzekwowanego w postępowaniu egzekucyjnym Km 20041/14 dokonała 3 wpłat, odpowiednio w kwocie 639,83 zł dnia 30 września 2014 roku, 333,33 zł dnia 9 września 2014 roku oraz 13,37 zł dnia 8 września 2014 roku.

Postępowanie egzekucyjne Km 20041/14 zostało zakończone wskutek wyegzekwowania całości należności na mocy postanowienia komornika z dnia 12 stycznia 2015 roku.

Dowód:

- akta Km 2041/14: wniosek egzekucyjny z 26.05.2014 r. wraz z tytułem wykonawczym, postanowienie komornika z 12.01.2015 r.;

- potwierdzenia przelewów pozwanej w poczet zadłużenia w sprawie Km 20041/14, k. 76-79.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej kwoty 569,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty oraz samych odsetek liczonych od kwoty 121 zł od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty. Natomiast w pozostałym zakresie co do kwoty 121 zł postępowanie należało umorzyć na skutek cofnięcia powództwa przez stronę powodową. Po myśli art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się z roszczenia – aż do wydania wyroku. Cofnięcie pozwu w powyższym zakresie zostało dokonane poza rozprawą stąd też dla jego skuteczności nie była wymagana zgoda pozwanej. Co więcej, nie mogło ono zostać uznane za sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo za zmierzające do obejścia prawa, gdyż było podyktowane spełnieniem przez pozwaną roszczenia w tym zakresie już po wytoczeniu powództwa. Jak stanowi natomiast przepis art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie umarza się, m.in. w sytuacji, kiedy powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz pozwaną, a które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

W pierwszej kolejności należało poddać analizie legitymację strony powodowej do dochodzenia roszczenia, przy czym na uwadze należało mieć przepis art. 509 k.c. Zgodnie z treścią tego artykułu wierzyciel może bez zgody

dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wobec powyższego na mocy umowy z dnia 30 sierpnia 2013 roku strona powodowa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. posiadał legitymację do dochodzenia roszczenia od pozwanej M. C., którą nabyła od pierwotnego wierzyciela (...) sp. z o.o. z siedzibą w .K.

Stosunek prawny pomiędzy przedsiębiorcą świadczącym usługi telekomunikacyjne a użytkownikiem tej usługi jest określony w szczególności w umowie o świadczenie tych usług. W następstwie zawarcia tej umowy powstaje między stronami stosunek zobowiązaniowy, do którego w obecnym stanie prawnym zastosowanie znajduje ustawa z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004, Nr 171, poz. 1800). W praktyce natomiast przedsiębiorca telekomunikacyjny przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych posługuje się wzorcami. Wzorzec nie stanowi jednak całości zawieranej umowy, a w skład dokumentów określających relacje między dostawcą usług a użytkownikiem wchodzi również regulamin świadczenia usług, cennik oraz warunki oferty promocyjnej. Kontrahent przedsiębiorcy telekomunikacyjnego podpisując umowę, składa oświadczenie, że otrzymał i akceptuje treść pozostałych dokumentów.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy poza sporem pozostawał fakt, iż pozwana M. C. związana była z pierwotnym wierzycielem (...) sp. z o.o. umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 27 maja 2009 roku o nr (...), na podstawie której (...) sp. z o.o. zobowiązane było do należytego świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej, a pozwana do terminowego uiszczania opłat za świadczone usługi. W wyniku nieterminowego uiszczania opłat na koncie abonenckim pozwanej powstały zaległości płatnicze, które skutkowały rozwiązaniem umowy z pozwaną i naliczeniem opłaty specjalnej w kwocie 708,61 zł. Pozwana spłaciła zaległe opłaty z tytułu świadczonych na jej rzecz usług w kwocie 180,68 zł oraz wystąpiła z wnioskiem o odstąpienie od dochodzenia i egzekucji naliczonej opłaty specjalnej i wycofanie oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy. Na mocy zawartego przez pozwaną M. C. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. porozumienia dodatkowego do umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych z dnia 6 lipca 2011 roku, powoływanego dalej jako „porozumienie”, (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wycofało swoje oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 6 marca 2011 roku, na co pozwana wyraziła zgodę. Umowa była zatem od dnia podpisania porozumienia kontynuowana przez następne 23 miesiące od dnia podpisania porozumienia, tj. od 6 lipca 2011 roku. Z ustalonego stanu faktycznego wynika także bezspornie, iż w trakcie trwania przedmiotowego porozumienia pierwotny wierzyciel (...) sp. z o.o. wystawił następujące rachunki:

- notę debetową nr (...) z dnia 07.05.2012 roku na kwotę 401,37 zł z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy z terminem płatności na dzień 21.05.2012 roku;
- fakturę nr (...) z dnia 26.11.2011 roku na kwotę 67,32 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 05.11.2011 – 19.12.2011 z terminem płatności na dzień 06.12.2011 roku;
- fakturę nr (...) z dnia 27.12.2011 roku na kwotę 45,37 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 20.12.2011 – 19.01.2012 z terminem płatności na dzień 05.01.2012 roku – ze szczegółowego rozliczenia usług wynika, iż na dzień wystawienia faktury pozwana nie opłaciła faktury nr (...);
- fakturę nr (...) z dnia 26.01.2012 roku na kwotę 45,37 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych – abonament za okres 20.01.2012 – 19.02.2012 z terminem płatności na dzień 06.02.2012 roku – ze szczegółowego rozliczenia wynika, że pozwana nie opłaciła poprzednich dwóch faktur nr (...).

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia wskazywanych przez siebie faktów, spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Powód winien zatem wykazać, iż przysługuje mu roszczenie wobec pozwanej.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego, a w szczególności umowy sprzedaży wierzytelności z 30 sierpnia 2013 roku (k. 41-52) oraz w/w rachunków, iż przysługuje jej roszczenie wobec pozwanej w kwocie 690,48 zł wynikające z:

- noty debetowej nr (...) z dnia 07.05.2012 roku na kwotę 401,37 zł;
- fakturę nr (...) z dnia 26.11.2011 roku na kwotę 67,32 zł;
- fakturę nr (...) z dnia 27.12.2011 roku na kwotę 45,37 zł;
- fakturę nr (...) z dnia 26.01.2012 roku na kwotę 45,37 zł;
- skapitalizowanych odsetek w kwocie 131,05 zł.

Pozwana z kolei w żaden sposób nie udowodniła, że uregulowała zadłużenie wynikające z powyższych dokumentów zostało przez nią spłacone. Przedkładane na tę okoliczność przez pozwaną dowody przelewów w poczet toczącego się z wniosku strony powodowej przeciwko niej postępowania egzekucyjnego przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Mysłowicach K. S. pod sygn. akt Km 20041/14 nie były w żaden sposób związane z dochodzoną w niniejszym postępowaniu wierzytelnością. We wzmiankowanym wyżej postępowaniu egzekucyjnym strona powodowa jako wierzyciel egzekwowała bowiem należności z innego tytułu niż dołączonych do niniejszego pozwu faktur.

Następnie w wyniku dokonanej przez pozwaną dobrowolnej spłaty zadłużenia w kwocie 121,00 zł dnia 1 kwietnia 2014 roku strona powodowa cofnęła powództwo w zakresie tej kwoty zaliczając ją w poczet zadłużenia wynikającego z faktur nr (...) z dnia 22 listopada 2011 roku oraz (...) z dnia 22 grudnia 2011 roku, które zostały spłacone w całości oraz nr (...) z dnia 22 stycznia 2012 roku, z której wciąż do zapłaty pozostaje kwota 37,06 zł. Jednocześnie strona powodowa wniosła o zasądzenie odsetek o wyżej wymienionych wpłat od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W związku z tym strona powodowa domagała się kwoty 569,48 zł (690,48 zł – 121 zł) oraz samych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 121,00 zł od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty i żądanie to jako uzasadnione należało zasądzić od pozwanej na rzecz strony powodowej.

W dalszej kolejności należy wyjaśnić, iż nie zasługiwał na uwzględnienie również zarzut pozwanej dotyczący przedawnienia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia. Poza sporem pozostaje fakt, iż roszczenie strony powodowej mającej swoje źródło w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych należy zakwalifikować jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i stąd też termin jego przedawnienia wynosi lat 3 zgodnie z art. 118 k.c. Bieg przedawnienia rozpoczyna się w myśl art. 120 § 1 zd. 1 k.c. od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jak z kolei wynika z dołączonych do pozwu rachunków stanowiących podstawę żądania strony powodowej roszczenia wynikające: z noty debetowej nr (...) stały się wymagalne w dniu 22 maja 2012 roku, z faktury nr (...) w dniu 7 grudnia 2011 roku, z faktury nr (...) w dniu 6 stycznia 2012 roku oraz z faktury nr (...) w dniu 7 lutego 2012 roku. Stąd też trzyletni termin przedawnienia liczony zgodnie z art. 112 k.c. dla przedmiotowych roszczeń nie upłynął dla żadnego z nich do momentu wytoczenia przez stronę powodową powództwa w dniu 29 stycznia 2014 roku, a która to czynność zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 3 k.c. przerwała bieg przedawnienia. N. bowiem wskazać, iż najwcześniej roszczenia wskazane powyżej przedawniłby się według kolejności tam wskazanej, odpowiednio z końcem dnia 22 maja 2015 roku, 7 grudnia 2014 roku, 6 stycznia 2015 roku oraz 7 lutego 2015 roku. Konstatacje powyższe odnoszą się również do żądanych przez stronę powodową skapitalizowanych odsetek, które jako świadczenie okresowe i akcesoryjne również ulegają przedawnieniu po upływie lat 3 od daty wymagalności zgodnie z art. 118 k.c. w zw. z art. 120 § 1 zd. 1 k.c.

Orzeczenie o odsetkach uzasadnia przepis art. 481 § 1 k.c. Stanowi on bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość odsetek reguluje przepis art. 481 § 2 k.c., który stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry

oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Natomiast jak stanowi przepis art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenia zaległych odsetek do dłuższej sumy.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy strona powodowa skapitalizowała odsetki od dochodzonych kwot na dzień 29 stycznia 2014 roku do kwoty 131,05 zł i domagała się dalszych odsetek od żądanych należności od dnia wytoczenia powództwa. Stąd też Sąd uznając roszczenie strony powodowej za zasadne zasądził obok przyznanej kwoty 569,48 zł dalsze odsetki ustawowe liczone od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto Sąd w pkt. II wyroku zasądził dalsze odsetki od kwoty 121,00 zł od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, o którą to kwotę strona powodowa ograniczyła powództwo na skutek dokonanej wpłaty przez pozwaną domagając się jedynie zasądzenia od tej kwoty dalszych odsetek.

Orzeczenie zawarte w pkt. IV podyktowane jest treścią przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana przegrała bowiem postępowanie w całości, stąd też była zobowiązana do zwrotu na rzecz strony powodowej kosztów procesu, na które złożyły się: kwota 30 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, kwota 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwota 0,78 zł tytułem zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W nawiązaniu do powyższego przyjdzie jeszcze wskazać, iż zasadne było obciążenie pozwanej kosztami postępowania także w zakresie cofniętego na skutek spłaty zadłużenia przez pozwaną powództwa w kwocie 121,00 zł. Zasadniczo bowiem w świetle treści art. 203 § 3 k.p.c., to stronę cofającą powództwo należy obciążyć kosztami takiego postępowania. Zasada ta nie ma jednak charakteru absolutnego i doznaje wyjątku, a mianowicie kiedy wytoczenie danego powództwa było konieczne dla ochrony swoich praw. Z sytuacją taką mamy do czynienia, np. wówczas, kiedy po wytoczeniu powództwa strona pozwana spełnia żądanie objęte pozwem (w całości bądź w części). Z taką też sytuacją mieliśmy do czynienia na gruncie rozpoznawanej sprawy, albowiem pozwana po wytoczeniu przez stronę powodową powództwa spłaciła część zadłużenia właśnie w kwocie 121,00 zł. Wobec tego pomimo cofnięcia powództwa przez powodów w tym zakresie, to pozwaną należało uznać za przegrywającą sprawę w tej części i obciążyć ją kosztami tego postępowania.